

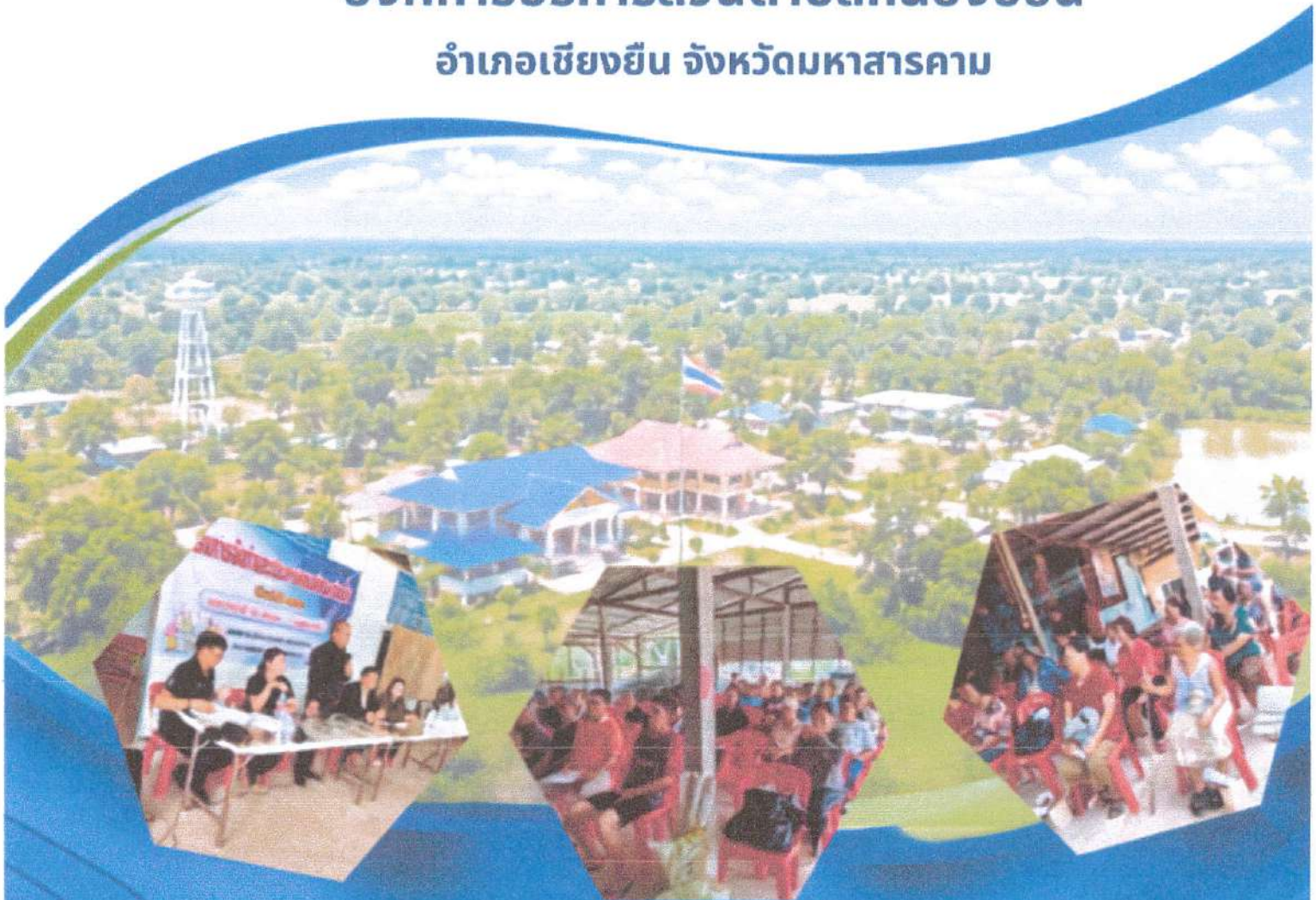

แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ. 2571 - 2575

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม

โครงสร้างพื้นฐาน

เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

สังคมและ
คุณภาพชีวิต

ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

การบริหารจัดการ
ที่ดี

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑ ด้านกายภาพ

๑.๑ ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

ชื่อ อบต.ภาษาอังกฤษ Nongson Subdistrict Administrative Organization องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ได้ถูกจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอนตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๕๒ ง หน้า ๑๙๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ ลำดับที่ ๑๙๓๑ มีผลให้สภาตำบลหนองซอนแปรสภาพเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เรียกชื่อย่อว่า “ อบต. ” มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ นอกจากนี้ยังมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่นซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๑.๒ ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๖ บ้านชี ตำบลหนองซอน อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคามตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก ของจังหวัดมหาสารคาม อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๔๕๐ กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดมหาสารคาม ๔๐ กิโลเมตรอยู่ห่างจากอำเภอเขียงยืน ๗ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ๒๑,๐๒๑ ไร่ หรือ ๓๓.๖๓ ตารางกิโลเมตร

๑.๓ อาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม มีพื้นที่ติดต่อกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ดังนี้.-

ทิศเหนือ	เขตติดต่อ	ตำบลเชียงยืน	อ.เชียงยืน	จ.มหาสารคาม
ทิศตะวันออก	เขตติดต่อ	ตำบลโพนทอง	อ.เชียงยืน	จ.มหาสารคาม
ทิศตะวันตก	เขตติดต่อ	ตำบลนาทอง	อ.เชียงยืน	จ.มหาสารคาม
ทิศใต้	เขตติดต่อ	ตำบลเขื่อน	อ.โกสุมพิสัย	จ.มหาสารคาม

๑.๔ ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศตำบลหนองซอนเป็นที่ราบลุ่มเป็นส่วนใหญ่ ไม่มีภูเขา มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เช่น หนองน้ำ และมีคลองส่งน้ำไหลผ่านตำบลแนวทางทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออกยาวประมาณ ๑๐ กิโลเมตร สามารถใช้เพาะปลูกทำการเกษตร และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้เป็นอย่างดี

๑.๕ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา	๒	แห่ง
โรงเรียนบ้านชีหนองจิก		
โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๑๗		
- โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา	๑	แห่ง
โรงเรียนบ้านหนองซอน		
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๓	แห่ง
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองซอน		
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชีหนองจิก		
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านมะโมเหนือ		

๑.๖ สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัดพุทธ	๗	แห่ง
วัดราษฎร์สังคม		
วัดอุดมวิทยา		
วัดป่าบ้านหนองซอน		
วัดมุจลินทรवास		
วัดอุทัยโพธิ์ทอง		
วัดสุทธรังสีธิ์		
วัดป่าโนนสว่าง		

๑.๗ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองซอน	๑	แห่ง
--------------------------------------	---	------

๑.๘ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจภูธรตำบลหนองซอน	๑	แห่ง
-----------------------------	---	------

๑.๙ การคมนาคม

- ถนนหลวงหมายเลข ๒๑๘๘ สายอำเภอเชียงยืน – อำเภอกันทรวิชัย
- ถนนหลวงหมายเลข ๒๓๒๒ สายอำเภอเชียงยืน – อำเภอโกสุมพิสัย
- ถนนภายในหมู่บ้านเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ๙๕ %

๑.๑๐ การโทรคมนาคม

- เน็ตประชารัฐ หมู่ ๑, หมู่ ๓ หมู่ ๔ หมู่ ๖ หมู่ ๘ หมู่ ๑๓ และหมู่ ๑๕ รวม ๔ แห่ง

๑.๑๑ การไฟฟ้า

- มีไฟฟ้าใช้ ๑๖ หมู่บ้าน ครบ ๑๐๐%

๑.๑๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำห้วย ๑ สาย
- หนองน้ำ ๑๗ แห่ง

๑.๑๓ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย ๒ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น ๗ แห่ง
- ประปา ๑๖ แห่ง

๑.๑๔ ข้อมูลอื่น ๆ

- ลูกเสือชาวบ้าน ๒ รุ่น จำนวน ๔๐๐ คน
- กลุ่มสตรีหมู่บ้าน ๑๖ กลุ่ม
- กลุ่มสตรีตำบล ๑ กลุ่ม
- อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน ๑๖ หมู่บ้าน จำนวน ๑๕๔ คน

๒ ด้านขอบเขตความรับผิดชอบ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน อยู่ห่างจากอำเภอเชียงยืน ประมาณ ๗ กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดมหาสารคาม ประมาณ ๔๐ กิโลเมตร มีพื้นที่รับผิดชอบประมาณ ๓๓.๖๓ ตารางกิโลเมตร

แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๖ หมู่บ้าน ครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบล โดยมีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมภายในเขตการปกครองทั้ง ๑๖ หมู่บ้าน

ข้อมูลด้านการเลือกตั้ง

สำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นของตำบลหนองซอน ที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๙ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด จำนวน ๕,๒๒๓ คน จำนวนผู้มาใช้สิทธิ ๓,๖๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๘๒ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

ตารางรายงานผลการเลือกตั้งท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

หน่วยเลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิทั้งหมด	ผู้มีสิทธิ (ชาย)	ผู้มีสิทธิ (หญิง)	จำนวนผู้มาใช้สิทธิ (ทั้งหมด)	คิดเป็นร้อยละ
๑	๒๓๓	๑๐๖	๑๒๗	๑๕๗	๖๗.๓๘
๒	๓๑๒	๑๕๐	๑๖๒	๒๖๗	๘๕.๕๘
๓	๕๕๕	๒๔๕	๓๐๑	๔๑๔	๗๔.๕๙
๔	๓๔๘	๑๕๒	๑๙๖	๒๔๘	๗๑.๒๖
๕	๓๘๐	๑๙๐	๑๙๐	๒๗๒	๗๑.๕๘
๖	๓๙๖	๑๙๒	๒๐๔	๒๓๓	๕๘.๘๔
๗	๑๖๙	๗๐	๙๙	๑๓๔	๗๙.๒๙

หน่วย เลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิ ทั้งหมด	ผู้มีสิทธิ (ชาย)	ผู้มีสิทธิ (หญิง)	จำนวนผู้มาใช้ สิทธิ (ทั้งหมด)	คิดเป็นร้อยละ
๘	๓๘๑	๑๘๐	๒๐๑	๓๐๐	๗๘.๗๔
๙	๒๗๙	๑๒๔	๑๕๕	๑๕๖	๕๕.๙๑
๑๐	๔๘๑	๒๑๒	๒๖๙	๒๕๐	๕๑.๙๘
๑๑	๑๙๓	๗๕	๑๑๘	๑๒๖	๖๕.๒๘
๑๒	๒๕๖	๑๑๗	๑๓๙	๑๔๙	๕๘.๒๐
๑๓	๑๗๗	๙๖	๘๑	๑๑๘	๖๖.๖๗
๑๔	๔๙๙	๒๓๙	๒๖๐	๔๐๘	๘๑.๗๖
๑๕	๒๓๙	๑๐๙	๑๓๐	๑๙๙	๘๓.๒๖
๑๖	๓๒๕	๑๖๓	๑๖๒	๒๖๘	๘๒.๔๖
	๕,๒๒๓	๒,๔๒๙	๒,๗๙๔	๓,๖๙๙	๗๐.๘๒

ข้อมูลคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

๑. นายไพบูรณ์ ศรีพิจิตร	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน
๒. นายสำราญ ไตยวิภาค	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน
๓. นางสาวรุ่ง อุดรี	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน
๔. นางเย็นศิริ นามโส	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

อาชีพ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ได้แก่ การทำนาปลูกข้าว ซึ่งจะทำให้การเพาะปลูกได้ปีละ ๒ ครั้ง ในบริเวณที่มีคลองชลประทานไหลผ่าน อาชีพรองคือ ค้าขาย เช่น ขายพันธุ์ปลาน้ำจืด ลูกเป็ด ลูกไก่ ไข่เป็ด ไข่ไก่ หอมกระเทียม ฯลฯ และทำการเกษตรแบบผสมผสาน

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

ปั้มน้ำมัน	๒	แห่ง
โรงงานอุตสาหกรรม	๓	แห่ง
โรงสี	๓	แห่ง
โรงแรม/รีสอร์ท	๓	แห่ง
ร้านรับซื้ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	๔	แห่ง
คลังกระจายสินค้า	๑	แห่ง

สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และสินค้าที่น่าสนใจ

ตำบลหนองซอนมีผลิตภัณฑ์ที่เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ ได้แก่ กลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผ้า ประเภทกระเป๋า บ้านหนองจิก หมู่ที่ ๘ กลุ่มพันธุ์ปลาน้ำจืดทุกชนิด บ้านมะโม หมู่ที่ ๙ หมู่ที่ ๑๐ และหมู่ที่ ๑๔

จำนวนบุคลากร จำนวน	๒๖	คน
ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	๘	คน
ตำแหน่งในกองคลัง	๔	คน

ตำแหน่งในกองช่าง	๑	คน
ตำแหน่งในกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๕	คน
ตำแหน่งลูกจ้างประจำ	๒	คน
ตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจ	๔	คน
ตำแหน่งพนักงานจ้างทั่วไป	๒	คน

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ทั้งสิ้น ๕๐,๐๕๒,๖๐๐ บาท แยกเป็น

รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเก็บเอง	๑,๐๓๗,๑๐๐	บาท
รายได้ที่รัฐบาลเก็บแล้วจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗,๐๑๕,๕๐๐	บาท
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	๒๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท

๓. ด้านประชากร

จำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวน ครัวเรือน	รายชื่อกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน
		ชาย	หญิง	รวม			
๑	บ้านหนองซอน	๑๒๕	๑๕๐	๒๗๕	๙๖	นายชัยสิทธิ์ กงเพชร	นายจันทิ พวงพิลา
๒	บ้านหนองซอน	๒๐๑	๒๐๔	๔๐๕	๑๓๒	นายสมควร โคคำ	นายคำตริ หีบแก้ว
๓	บ้านหนองซอน	๓๑๖	๓๕๖	๖๗๒	๒๗๔	นายยงยุทธ หีบแก้ว	นายประเวศ คลังแสง
๔	บ้านหนองเม็ก	๑๘๑	๒๒๗	๔๐๘	๑๓๑	นายคำมี คำนวน	นายประจักษ์ จักรนา รายน์
๕	บ้านหนองซอน	๒๔๒	๒๒๒	๔๖๔	๑๔๕	นายทองคำ สีท่ามา (กำนัน)	นายอภิสิทธิ์ คำนวน
๖	บ้านชี	๒๓๑	๒๔๙	๔๘๐	๑๗๓	นายชัชวาล บุระคำ	นางสาวอรุณญา โชติชัย
๗	บ้านกลางใหญ่	๘๙	๑๑๕	๒๐๔	๗๔	นายไตรรัตน์ หีบแก้ว	นางสมมาศ สะท้อน เมือง
๘	บ้านหนองจิก	๒๑๓	๒๓๒	๔๔๕	๑๖๒	นางพิกุล ไตยวิภาค	นางอรุณ ศรีจันทิ
๙	บ้านมะโม	๑๖๐	๑๗๘	๓๓๘	๑๕๘	นางปานทอง เสริมศักดิ์	นายสมศรี จินโรจน์
๑๐	บ้านมะโมเหนือ	๒๗๓	๓๑๕	๕๘๘	๑๙๖	นายทองทอง สารสวัสดิ์	นางอุบล วันสกลิต
๑๑	บ้านกลางน้อย	๑๐๒	๑๓๑	๒๓๓	๘๖	นายทรงศักดิ์ สระสม	นายฉลาดนามมูลตรี
๑๒	บ้านราษฎร์พัฒนา	๑๔๖	๑๖๔	๓๑๐	๑๐๑	นายวิเนียร ชันถม	นางทองพูน กงเพชร
๑๓	บ้านหนองจิกพัฒนา	๑๒๙	๑๐๑	๒๓๐	๖๗	นายปัญญา สารสี	นายพรชัย แสงทอง
๑๔	บ้านมะโมใต้	๒๙๓	๓๑๖	๖๐๙	๒๗๐	นายคำปน คำโพ	นายสมณิล ขวัญโพ
๑๕	บ้านอุดมสุข	๑๓๙	๑๔๗	๒๘๖	๘๗	นายประณต เพชรก้อน	นางสาวจำเนียร โมลา
๑๖	บ้านหนองม่วง พัฒนา	๒๐๔	๑๙๑	๓๙๕	๑๕๔	นายธานินทร์ ชินพร	นายสุพิน อนุภาค
รวมทั้งสิ้น		๓,๐๔๔	๓,๒๙๘	๖,๓๔๒	๒,๓๐๖		

หมายเหตุ

๔ ด้านการพัฒนากระบวนการและโลจิสติกส์

ข้อมูลการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างเป็นระบบ เร่งรัดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะทุกๆ ด้านให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและทั่วถึงต่อการพัฒนาศักยภาพและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของตำบลหนองซอน อันจะเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มความสะดวกในการดำรงชีวิตและการคมนาคม และการประกอบอาชีพของประชาชนในชุมชน ดังนี้

๑. ดำเนินการก่อสร้างปรับปรุง ถนนสายหลัก ถนนสายรอง ถนนขนส่งทางการเกษตร ถนนสาธารณะระหว่างตำบล เพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคมขนส่ง

๒. ดำเนินการจัดสร้างระบบน้ำประปาหมู่บ้านหรือระบบประปาขนาดใหญ่หรือส่งเสริมสนับสนุนส่งเสริมให้มีระบบประปาส่วนภูมิภาคพร้อมสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานอย่างเพียงพอ

๓. จัดให้มีการขยายเขตไฟฟ้าแรงดันต่ำ ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ในชุมชน ลานกีฬาที่สาธารณะอย่างทั่วถึงเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔. พัฒนาหนองสาธารณะภายในตำบลหนองซอนให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สถานที่ออกกำลังกายและพักผ่อนหย่อนใจอย่างเหมาะสม

๕. ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำตามธรรมชาติ คุ้ระบายน้ำ จัดแหล่งน้ำโดยการขุดสระ อ่างเก็บน้ำ บ่อน้ำตื้น ธนาคารน้ำใต้ดิน ขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลพร้อมระบบพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์มีน้ำใช้ในการเกษตรอย่างพอเพียง

๖. จัดทำผังเมืองชุมชน เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน ให้มีแนวทางที่ชัดเจน มุ่งประสานงานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ และองค์กรภาคีอื่นๆ เพื่อรับการสนับสนุนการจัดทำบริการสาธารณะ

๕ ด้านการศึกษาและการพัฒนาคน

ด้านการศึกษาและการพัฒนาคนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม มีลักษณะการศึกษาในระบบ และนอกระบบ การส่งเสริมอาชีพตามอัตภาพของพื้นที่ ดังนี้

โรงเรียนในพื้นที่ตำบลหนองซอน

โรงเรียนบ้านหนองซอน (โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา)

ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๓ บ้านหนองซอน ตำบลหนองซอน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๖๐

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๑๗ (โรงเรียนประถมศึกษา) ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑๔ บ้านมะโม่ใต้ ตำบลหนองซอน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๖๐

โรงเรียนบ้านชีหนองจิก (โรงเรียนประถมศึกษา) ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๘ บ้านหนองจิก ตำบล หนองซอน อำเภอเชียงยืน มหาสารคาม ๔๔๑๖๐

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองซอน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบล หนองซอน อำเภอเชียงยืน มหาสารคาม ๔๔๑๖๐

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชีหนองจิก ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ ตำบล หนองซอน อำเภอเชียงยืน มหาสารคาม ๔๔๑๖๐

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านมะโม่เหนือ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๔ ตำบล หนองซอน อำเภอเชียงยืน มหาสารคาม ๔๔๑๖๐

ศูนย์การเรียนรู้นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ตำบลหนองซอน ตั้งอยู่ อบต.หนองซอน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม

ศูนย์การเรียนรู้ ICT ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความสะดวกในการรับรู้ข้อมูล ตั้งอยู่ที่ โรงเรียนบ้านหนองซอน หมู่ที่ ๓ ตำบล หนองซอน อำเภอยะยี่น มหาสารคาม ๔๔๑๖๐

โรงเรียนวัยแก้ว เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุในชุมชนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน และเป็นการสร้างความรัก ความสามัคคีในชุมชน ทำให้ผู้สูงอายุมีสภาพร่างกายที่แข็งแรง จิตใจร่าเริง มีอายุที่ยืนยาว

๖ ด้านอัตลักษณ์ท้องถิ่น

ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ได้แก่ การทำนาปลูกข้าว ซึ่งจะทำให้การ เพาะปลูกได้ปีละ ๒ ครั้ง ในบริเวณที่มีคลองชลประทานไหลผ่าน อาชีพรองคือ ค้าขาย เช่น ขายพันธุ์ปลาน้ำ จืด ลูกเป็ด ลูกไก่ ไช้เป็ด ไช้ไก่ หอมกระเทียม ฯลฯ และทำการเกษตรแบบผสมผสาน

๗ ด้านความเชื่อ ศาสนา จารีต ประเพณีและวัฒนธรรม

ชุมชนบ้านหนองซอนเป็นชุมชนเกษตรกรรม และเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีวัด ๗ วัด ซึ่งเป็นจุดบ่งชี้ ว่าคนในชุมชนศรัทธาในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก ชุมชนมีการประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ฮีต ๑๒ คลอง ๑๔ ตามประเพณีโบราณ เป็นสิ่งที่ดำรง มีความสำคัญ มีคุณค่าต่อท้องถิ่นเป็นกิจกรรมที่ถือปฏิบัติ สืบเนื่องกันมาแต่โบราณถึงปัจจุบัน เป็นกิจกรรมที่นำมาซึ่งความรักความผูกพัน ความสามัคคีของคนในสังคม มีการสนับสนุนฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาปราชญ์ท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป เช่น งานวันผู้สูงอายุ (รดน้ำดำหัว) ประเพณีทอดเทียนพรรษา วันลอยกระทง บุญบั้งไฟ บุญเผวด ฯลฯ

๑. วัดราษฎร์สังคม (วัดใหญ่) เดิมชื่อวัดกลาง โดยเป็นวัดที่ชาวบ้านร่วมกันสร้างวัดในที่ตั้งปัจจุบัน จากหลักฐานและคำบอกเล่าคาดว่ามีการตั้งวัดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๑๑๓ หรือราวสี่ร้อยกว่าปีที่ผ่านมา แต่ข้อมูล ขาดหายไปจนมาถึง พ.ศ. ๒๔๓๕ จึงปรากฏหลักฐานว่ามีพระเข้ามาปฏิบัติศาสนกิจและเริ่มมีเจ้าอาวาสตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๓๕ เป็นต้นมา โดยเจ้าอาวาสคนแรกชื่อพระบุดดี อธิญาโณ

๒. วัดอุดมวิทยา (วัดน้อย) จากหลักฐานและคำบอกเล่าคาดว่ามีการตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. ๒๒๐๓ หรือราวสามร้อยกว่าปีมาแล้ว แต่ข้อมูลขาดหายไปจนมาถึงปี พ.ศ. ๒๔๓๕ ปรากฏว่ามีพระเข้ามาทำศาสนกิจเช่นเดียวกับวัดใหญ่และมีเจ้าอาวาสคนแรกชื่อวัดบุตดา พ.ศ. ๒๔๓๕

๓. วัดป่าหนองซอน (ชื่อเดิมวัดป่าสันติธรรม) วัดนี้ก่อตั้งขึ้นจากการมีพระธุดงค์เข้ามาปรกกรดบริเวณป่าช้าใกล้ ๆ กับหนองกิเปาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งมีคนในชุมชนคอยปรนนิบัติรับใช้และสร้างวัด ต่อมา พ.ศ. ๒๕๒๙ หลวงปู่พรหมมา ต้นติปาโร มาจากวิเชียรบุรีซึ่งบ้านหนองซอนเป็นบ้านเกิดของท่านและได้กลับมาเพื่อเริ่มแนวทางพัฒนาวัดตามแนวทางพระนิกายธรรมยุติหรือสายป่ามีการเริ่มบุกเบิกบูรณะวัดต่อกันเรื่อยมาจนในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ สามารถซื้อที่ดินที่פקสงฆ์เพิ่ม ๗ ไร่ ขอขออนุญาตทำการตั้งวัดอย่างถูกต้องตามหลักบ้านเมืองจากศรัทธาของชาวบ้านทำให้วัดสามารถสร้างศาสนสถานเพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม รวมถึงการหล่อพระประธานองค์ใหญ่ที่มีความศักดิ์สิทธิ์ มีการสร้างศาลาการเปรียญขนาดใหญ่และมีความสวยงามปัจจุบันวัดแห่งนี้เป็นศูนย์รวมจิตใจของชุมชนบ้านหนองซอนและผู้ศรัทธาจำนวนมาก นับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมะประจำชุมชนได้

๔. วัดมุจลินทราวาส บ้านหนองจิก สร้างขึ้นเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยนายลอย นางชม เปลี่ยนญวน ได้บริจาคที่ดิน เดิมเรียกชื่อว่า "วัดหนองจิกสำนัก" ตามภูมิประเทศที่มีหนองน้ำและต้นจิก ขึ้นอยู่มาก ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "วัดมุจลินทราวาส"

๕. วัดอุทัยโพธิ์ทอง ตั้งอยู่เลขที่ ๓๙ บ้านชี หมู่ที่ ๖ ตำบลหนองซอน อำเภอยะยี่น จังหวัดมหาสารคาม สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๐ ชื่อเดิมวัดโพธิ์ศรี ต่อมา พ.ศ. ๒๔๘๕ เปลี่ยนชื่อมาเป็นวัดอุทัยโพธิ์ทองจนถึงปัจจุบัน

๖. วัดสุทธรังสีทิธิต ตั้งอยู่ที่บ้านมะโม หมู่ ๑๐ ตำบลหนองซอน อำเภอยะยี่น จังหวัดมหาสารคาม เป็นวัดราษฎร์สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ได้รับการตั้งวัดเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๕ และได้รับวิสุงคามสีมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๙ โดยมีพระครูภัทรธรรมานุกุล เป็นเจ้าอาวาส เป็นศูนย์กลางทางศาสนาของชุมชนใน

๗. วัดป่าโนนสว่าง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ ตำบลหนองซอน อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมและที่พักสงฆ์ที่สำคัญในชุมชน ซึ่งมีประวัติเกี่ยวข้องกับการเป็นจุดปักกลดและวิปัสสนากรรมฐานของพระรุดงค์ ก่อนจะพัฒนาเป็นที่พักสงฆ์และสำนักสงฆ์ในที่สุด โดยมีมีการทำบุญและทอดกฐินจากคณะศิษยานุศิษย์

ประเพณีและวัฒนธรรม ชาวตำบลหนองซอน ยังสืบทอดประเพณีฮีตสิบสอง คลองสิบสี่ เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีปฏิบัติ สืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมแสดงถึงความเป็นชาติเก่าแก่และเจริญรุ่งเรืองมานาน เป็นเอกลักษณ์ของชาติและท้องถิ่น และมีส่วนช่วยให้ชาติดำรงความเป็นชาติของตนอยู่ตลอดไป เป็นการแสดงออกถึง ขนบธรรมเนียม ประเพณี ทั้งสิบสองเดือน เป็นการ ผสมผสานพิธีกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องผีและพิธีกรรมทางการเกษตร เข้ากับพิธีกรรมทางพุทธศาสนา นักปราชญ์ โบราณได้วางฮีตสิบสองไว้ดังนี้

- เดือนอ้าย - บุญเข้ากรรม
- เดือนยี่ - บุญคูณลาน
- เดือนสาม - บุญข้าวจี
- เดือนสี่ - บุญผะเหวด
- เดือนห้า - บุญสงกรานต์
- เดือนหก - บุญบั้งไฟ
- เดือนเจ็ด - บุญข้าอาะ (บุญเบิกบ้าน)
- เดือนแปด - บุญเข้าพรรษา
- เดือนเก้า - บุญข้าวประดับดิน
- เดือนสิบ - บุญข้าวสาก
- เดือนสิบเอ็ด - บุญออกพรรษา
- เดือนสิบสอง - บุญกฐิน

ส่วนที่ ๒

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๑. วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

“บริหารงานด้วยคุณธรรม ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ พัฒนาสังคมและเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน”

๒. นโยบายนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

นโยบายในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้า มุ่งความสำเร็จในอนาคตอย่างยั่งยืน ตำบลหนองซอน มีลักษณะเป็นชุมชนที่มีแนวโน้มการเจริญเติบโตในหลายๆ ด้านและมีฐานทางเศรษฐกิจเป็นเกษตรกรรมกึ่งพาณิชย์กรรม มีเส้นทางการคมนาคมทางบกสายหลักที่สะดวกหลายเส้นทางทำให้มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและมีการขยายตัวของเมืองสูงขึ้นเรื่อย ๆ และจากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้เกิดปัญหาด้านต่างๆ ตามมาไม่ว่าจะเป็นปัญหาการวางระบบโครงสร้างพื้นฐานการบริหารสาธารณะ การคมนาคมขนส่งและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ปัญหาทางด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ปัญหาด้านการสาธารณสุข รวมทั้งปัญหาด้าน สิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ ดังนั้นจากสภาวะดังกล่าว จึงได้กำหนดนโยบายและการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและแก้ปัญหาต่างๆ ของ อบต.เพื่อให้บังเกิดผลตามความคาดหวัง อันจะเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนตำบลหนองซอนยิ่งๆ ขึ้นไป โดยได้กำหนดนโยบายไว้รวม ๘ ด้าน ดังนี้

๒.๑ นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างเป็นระบบ เร่งรัดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะต่างๆ ด้านให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและทั่วถึงต่อการพัฒนาศักยภาพและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของตำบลหนองซอน อันจะเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มความสะดวกในการดำรงชีวิตและการคมนาคม และการประกอบอาชีพของประชาชนในชุมชน ดังนี้

๒.๑.๑ ดำเนินการก่อสร้างปรับปรุง ถนนสายหลัก ถนนสายรอง ถนนขนส่งทางการเกษตร ถนนสาธารณะระหว่างตำบล เพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคมขนส่ง

๒.๑.๒ ดำเนินการจัดสร้างระบบน้ำประปาหมู่บ้านหรือระบบประปาขนาดใหญ่หรือส่งเสริมสนับสนุนส่งเสริมให้มีระบบประปาส่วนภูมิภาคพร้อมสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานอย่างเพียงพอ

๒.๑.๓ จัดให้มีการขยายเขตไฟฟ้าแรงดันต่ำ ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ในชุมชน ลานกีฬาที่สาธารณะอย่างทั่วถึงเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๒.๑.๔ พัฒนาหนองสาธารณะภายในตำบลหนองซอนให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สถานที่ออกกำลังกายและพักผ่อนหย่อนใจอย่างเหมาะสม

๒.๑.๕ ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำตามธรรมชาติ คุ้ระบายน้ำ จัดแหล่งน้ำโดยการขุดสระ อ่างเก็บน้ำ บ่อน้ำตื้น ธนาคารน้ำใต้ดิน ขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลพร้อมระบบพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์มีน้ำใช้ในการเกษตรอย่างเพียงพอ

๒.๑.๖ จัดทำผังเมืองชุมชน เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน ให้มีแนวทางที่ชัดเจน

๒.๑.๗ มุ่งประสานงานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ และองค์กรภาคีอื่นๆ เพื่อรับการสนับสนุนการจัดทำบริการสาธารณะ

๒.๒ นโยบายด้านด้านเศรษฐกิจ

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะส่งเสริม การพัฒนาเสริมสร้างเศรษฐกิจพื้นฐานระดับครัวเรือนและชุมชน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านการประกอบอาชีพ และยกระดับรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ปรับปรุงและพัฒนาสินค้าในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม เพิ่มศักยภาพแก่เกษตรกรและการผลิตให้ได้คุณภาพมาตรฐาน เร่งพัฒนาเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอย่างครบวงจร โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

๒.๒.๑ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ในการผลิตสินค้าในชุมชน และสินค้าเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้มีการสร้างงาน สร้างเงิน สร้างรายได้ในชุมชนให้มีการอยู่ดี กินดี มีความสุข

๒.๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่างๆ ในตำบล เช่น กลุ่มหมู่บ้าน กลุ่มพัฒนาสตรี กลุ่มปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และพัฒนาระบบสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ ทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อลดต้นทุนในการผลิต และฟื้นฟูสภาพดินและน้ำลดปัญหาการใช้ปุ๋ยเคมี

๒.๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในพื้นที่ใช้ชีวิตวิถีชีวิตโดยนำระบบเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง

๒.๒.๔ จัดบริการด้านการตลาดในพื้นที่ เพื่อให้พ่อค้า แม่ค้า และผู้บริโภคมีสถานที่จำหน่ายสินค้าให้ถูกสุขอนามัย อาหารปลอดภัย

๒.๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ โดยพัฒนาคุณภาพสินค้า ระบบการผลิต การตลาด ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการแรงงานท้องถิ่น

๒.๓ นโยบายด้านการพัฒนาสังคม

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะให้บริการประชาชนทุกระดับ และให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนในลักษณะเครือข่ายภาคี บูรณาการในการปฏิบัติงานให้เกิด ความผาสุกและเกิดความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

๒.๓.๑ ส่งเสริมการศึกษาต่อเด็ก เยาวชน ประชาชน ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC)

๒.๓.๒ พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้มีความสะอาด สะอาด ปลอดภัย และให้มีศักยภาพโดยจัดให้มีสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสมัยใหม่ สนามเด็กเล่นและอุปกรณ์กลางแจ้ง เพื่อให้เด็กมีพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

๒.๓.๓ ให้การสงเคราะห์และจัดสวัสดิการต่างๆ แก่เด็กผู้ด้อยโอกาส คนพิการ คนชรา ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ อย่างทั่วถึง พึ่งพาตนเองสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขในสังคม

๒.๓.๔ สนับสนุนส่งเสริมรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๓.๕ สนับสนุนการฝึกอบรมสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จัดหาวัสดุ อุปกรณ์และยานพาหนะใช้ในการปฏิบัติงานของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓.๖ ส่งเสริมและให้การเรียนรู้ เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ปัญหาด้านความปลอดภัย ตลอดจนการบรรเทาสาธารณภัยชุมชน

๒.๓.๗ ส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ประจำตำบล เพื่อให้เด็กเยาวชนและประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า ข้อมูล เกิดการเรียนรู้ ทันท่วงทีเหตุการณ์ในโลกแห่งข้อมูลข่าวสาร

๒.๓.๘ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการ การกีฬาทุกประเภทเพื่อพัฒนาด้านสุขภาพ จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายกลางแจ้ง และอุปกรณ์การกีฬาที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง

๒.๔ นโยบายด้านการจัดการบริหารบ้านเมืองที่ดี

กระแสโลกาภิวัตน์ได้แผ่กระจายไปทั่วโลก โลกไร้พรมแดน การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทั้งด้านการเมืองการบริหาร แต่อย่างไรก็ตามการจะเปลี่ยนแปลงใดๆ ควรสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชน การบริหารงานยุคใหม่ก็เช่นกัน ต้องมีแนวทางการจัดการที่ทันสมัยเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี จึงมีแนวทางการบริหารงาน ดังนี้

๒.๔.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นโดยการร่วมคิดร่วมทำร่วมแก้ปัญหา และติดตาม ประเมินผลเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๒.๔.๒ สร้างระบบการบริหารโดยเน้นหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล สุจริตโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้และตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๒.๔.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์จัดทำแผน โครงการในการพัฒนาตำบลให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชน

๒.๔.๔ จัดอบรมพัฒนาบุคลากร เจ้าหน้าที่ หน่วยงาน ให้มีความรู้ ทักษะ ตรงตำแหน่งในการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานและรองรับการถ่ายโอนภารกิจ เพื่อสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่ประชาชน ตรงต่อเวลา ไม่ละหน้าที่ ยินดีให้บริการ ปรับปรุงหรือลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น เพื่อให้ประชาชนที่มาใช้บริการได้รับความสะดวก และมีความพึงพอใจสูงสุด

๒.๔.๖ ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมบทบาทหน้าที่ของประชาชน ที่มีต่อการบริหารท้องถิ่นและอำนาจในการตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญในระบอบประชาธิปไตย

๒.๔.๗ จัดโครงการ อบต.เคลื่อนที่ เพื่อบริการด้านต่างๆแก่ประชาชน และรับฟังปัญหาความต้องการจากประชาชนอย่างทั่วถึง

๒.๔.๘ จัดบริการด้านอิเล็กทรอนิกส์ด้วยระบบ QR code เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการอย่างทั่วถึงและรวดเร็วและจัดทำทำเนียบผู้บริหาร สมาชิกบุคลากรเพื่อให้ประชาชนผู้มารับบริการมีความสะดวกขึ้น

๒.๕ นโยบายด้านศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ดำรง มีความสำคัญ มีคุณค่าต่อท้องถิ่นเป็นกิจกรรมที่ถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาแต่โบราณถึงปัจจุบัน เป็นกิจกรรมที่นำมาซึ่งความรักความผูกพัน ความสามัคคีของคนในสังคม ซึ่งควรอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่คู่กับท้องถิ่นตลอดไป มีแนวทางการพัฒนาดังนี้

๒.๕.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนงานรัฐพิธี พิธี อนุรักษศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาปราชญ์ท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

๒.๕.๒ ทะนุบำรุงและธำรงไว้ซึ่งพระพุทธศาสนา วัดวาอารามในตำบลให้เป็นศาสนสถานที่เป็นศูนย์รวมจิตใจ ของคนในชุมชน

๒.๕.๓ ส่งเสริมสนับสนุนประเพณี และวันสำคัญทางศาสนาเพื่อให้วัฒนธรรมประเพณีได้รับการอนุรักษ์ และสืบทอดถึงชนรุ่นหลัง เช่น งานวันผู้สูงอายุ (รดน้ำดำหัว) ประเพณีทอดเทียนพรรษา วันลอยกระทง บุญบั้งไฟ

๒.๕.๔ สนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแก่ผู้บริหาร สมาชิก เจ้าหน้าที่ ผู้นำชุมชน ประชาชน และเยาวชนเพื่อให้เกิดสังคมแห่งความสงบสุข

๒.๕.๕ ส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนภายในตำบลหนองซอน ในการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณี ดนตรี กีฬา และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน

๒.๕.๖ สนับสนุนให้มีโครงการจิตอาสาในงานพิธีต่างๆ ในชุมชน

๒.๖ นโยบายด้านสาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การสาธารณสุขเป็นเรื่องที่จำเป็น เพราะเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ สุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างมาก และเกี่ยวเนื่องกับสภาพสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สิ่งแวดล้อมที่ดีเท่านั้นประชาชนจึงจะมีสุขภาพอนามัยที่ดีได้ โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๒.๖.๑ จัดให้มีสวนสาธารณะ สวนสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนได้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ และออกกำลังกายอย่างเหมาะสม

๒.๖.๒ รมรงค์ปลูกจิตสำนึกของประชาชน ของเด็ก เยาวชนในการการป้องกันและแก้ปัญหา สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแยกกำจัดขยะและดูแลรักษาความสะอาดในชุมชน “ชุมชนน่าอยู่ หมู่บ้านหน้ามอง”

๒.๖.๓ ส่งเสริมการคัดแยกขยะ กำจัดขยะมูลฝอย บริหารจัดการขยะในครัวเรือนอย่างมีประสิทธิภาพและนำกลับมาใช้ประโยชน์ “หนึ่งหมู่บ้าน หนึ่งธนาคารอาหาร”

๒.๖.๔ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และจัดหาพันธุ์กล้าไม้ให้ประชาชนในพื้นที่ และเพิ่มพื้นที่การปลูกป่าชุมชน “ปาร์กชุมชนเพิ่มพูนรายได้”

๒.๖.๕ ส่งเสริมสนับสนุนประชาชนให้บำบัดพื้นที่พืชรักษาและหวงแหนซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๖.๖ รมรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังป้องกันปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม

๒.๗ นโยบายด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ อบต. หนองซอน มุ่งเน้นการจัดการความเสี่ยงเชิงรุก จัดทำแผนพัฒนาตำบลเพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่เกิดจากอุบัติเหตุต่างๆ เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร/อุปกรณ์ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อให้การช่วยเหลือรวดเร็ว ท้วถึง และปลอดภัย

๒.๗.๑ สนับสนุนหน่วยกู้ชีพกู้ภัยและทีมกู้ภัยไว้ช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัย ประสบอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยด้วยโรคภัยต่างๆ เพื่อป้องกันและลดการสูญเสียชีวิตของประชาชน

๒.๗.๒ รมรงค์ป้องกันสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ ตำบลหนองซอน เพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยและลดการสูญเสียชีวิตและสุขภาพ ตลอดจน ความสูญเสีย ต่อสินทรัพย์ ชุมชน อย่างเป็นรูปธรรม

๒.๗.๓ จัดโครงการให้ความรู้ด้านกฎหมายจราจรป้องกันการกระทำความผิด ลดอุบัติเหตุ ลดความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น

๒.๗.๔ สนับสนุนอุปกรณ์ให้กับศูนย์ อปพร. ตำบลหนองซอนให้มีความพร้อมสำหรับปฏิบัติหน้าที่ เพื่อลดการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น

๒.๗.๕ ให้ความรู้แก่สมาชิก อปพร.และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๗.๖ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของตำบลหนองซอน

๒.๗.๗ สนับสนุนการบริหารจัดการระบบบริการแพทย์ฉุกเฉิน

๒.๗.๘ จัดให้มีถังดับเพลิงในชุมชนทั้ง ๑๖ หมู่บ้าน เพื่อป้องกันและระงับเหตุไฟไหม้ได้อย่างทันที่

๒.๘ นโยบายเร่งด่วน

เป็นภาระงานที่จะต้องมีการดำเนินการโดยเร็วเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและมีความจำเป็น ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยรวม คือ

๒.๘.๑ แก้ไขปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่ที่สามารถใช้งานได้เป็นปกติ เพื่อความปลอดภัยในชุมชน

๒.๘.๒ เร่งรัดการก่อสร้างศูนย์ อปพร. เพื่อบริการประชาชน กรณีฉุกเฉินอย่างทันที่

เร่งรัดการดำเนินโครงการจ่ายขาดเงินสะสม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ให้แล้วเสร็จ

๓ ความสัมพันธ์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทในการพัฒนาประเทศเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการ คติพจน์ประจำชาติคือ "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" วิสัยทัศน์ (Vision)

"ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

เป้าหมาย: สังคมมีความสงบสุข บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ

ตัวชี้วัด: ดัชนีความสงบสุขรวม (Global Peace Index), ความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการทำงานของภาครัฐ

ประเด็นสำคัญ: การรักษาความสงบภายใน, การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด, ภัยไซเบอร์, และการเตรียมพร้อมรับมือภัยคุกคามรูปแบบใหม่

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย: เศรษฐกิจเติบโตอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ พ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง

ตัวชี้วัด: อันดับความสามารถในการแข่งขัน (IMD World Competitiveness), ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

ประเด็นสำคัญ: การเกษตรสร้างมูลค่า, อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (S-Curve), การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและดิจิทัล

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

เป้าหมาย: คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

ตัวชี้วัด: ดัชนีการพัฒนามนุษย์ (HDI), คะแนนสอบ PISA, สุขภาวะของประชากร

ประเด็นสำคัญ: การปฏิรูปการเรียนรู้ตลอดชีวิต, การส่งเสริมสุขภาพ, การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการพัฒนาทักษะวิชาชีพให้ตรงความต้องการตลาด

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

เป้าหมาย: ลดความเหลื่อมล้ำ กระจายรายได้ และสร้างความเป็นธรรมในทุกพื้นที่

ตัวชี้วัด: สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient), สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน
ประเด็นสำคัญ: การกระจายศูนย์กลางความเจริญไปสู่ท้องถิ่น, การสร้างโครงข่าย

สวัสดิการชุมชน, การสนับสนุนกลุ่มเปราะบาง

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย: เติบโตอย่างยั่งยืนบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี

ตัวชี้วัด: สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่สีเขียว, อัตราการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นสำคัญ: เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model), การบริหารจัดการน้ำและขยะ,

การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย: ภาครัฐเป็นของประชาชน โปร่งใส ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด: ดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI), ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อบริการภาครัฐ

ประเด็นสำคัญ: การเป็นรัฐบาลดิจิทัล (Digital Government), การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ

(Open Data), การป้องกันการทุจริต และการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น

๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผล ตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศใน ระยะ ๕ ปีและเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทางและ เป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ควบคู่กับการใช้เงื่อนไข ๒ ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่ เงื่อนไขความรู้โดยการใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

๒. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลง อันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน ๓ ระดับ ได้แก่

(๑) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะวิกฤติ ให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับ สู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว

(๒) การปรับตัว (Adapt) หมายถึง การปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการ พัฒนาให้สอดคล้อง รับผิดชอบต่อความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหา ประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้น และ

(๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็น สำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์

ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

๓.๒.๑ เป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีความมุ่งหมายที่จะเร่ง เพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบ ที่รุนแรงและเสริมสร้างความสามารถ ในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งการกำหนดทิศทางการพัฒนา ประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดเป้าหมายหลัก จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มี โอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภค ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครั้งแรกของศตวรรษนี้

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่าง ทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

๓.๒.๒ หมายเหตุการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘จัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยหมายเหตุการพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจาก การประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนา ประเทศภายใต้กรอบของ ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หมายเหตุการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมายเหตุแต่ละ ประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมายเหตุทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ๗

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ พื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชนจำนวน ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคการเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น ปีละ ๔,๐๐๐ ราย

หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองท่องเที่ยวรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มขึ้น

หมวดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์)จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้รับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตรา การขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้า และบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกิน ร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่า ไม่ต่ำกว่า ๔

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันนานาชาติเพื่อการพัฒนา การบริหารจัดการ มีอันดับดีขึ้น)

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ (๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ (๑) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงเหลือร้อยละ ๑๑ ต่อผลิตภัณฑ์ มวลรวมในประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ๙

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นจากการลงทุนวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีการบริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ความเร็วสูงที่มาสารณเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชน โดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้านผู้ประกอบการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะรองรับรวม ๔๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖๐๐๐ แห่ง ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ ภายในปี ๒๕๗๐

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ (๑) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคมต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐ (๒) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ (๓) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๕ ในปี ๒๕๗๐ และ (๔) จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่จะทะเบียนพาณิชย์ ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าถึงสินเชื่อต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๒ ในปี ๒๕๗๐ และสัดส่วนปริมาณสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อปริมาณสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐-๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้อย่างเรียลไทม์และทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่ การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๔๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๖)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ย

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ จากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีย ซี เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ ๑๑

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมายที่ ๔ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอเหมาะสม

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่มีสถานะยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ หลุดพ้นจากความยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นเติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ เด็กปฐมวัยในครัวเรือนที่ยากจนมีปัญหาและ พัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้นสามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก) วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พลังและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากธรรมชาติ ลดลง จากค่าเฉลี่ยของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่สำคัญด้านต่าง ๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม และเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๓ พื้นที่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยมีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญสามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชนท้องถิ่นอาสาสมัคร และเครือข่ายที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพืชผลทางการเกษตรและ ภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ นักเรียนที่มีสมรรถนะที่ไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สูงอายุ ที่ยากจนต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถ สร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลก ๖ ด้านทักษะ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถสถาบันการศึกษาด้านการบริหารธุรกิจมีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้าน ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในองค์ประกอบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒ ๑๔

๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

เป้าหมายที่ ๑ : ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืนการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพและการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ท้าทาย พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

๓.๔ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด/ภาค

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๑) ปรับโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(๒) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้าการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ

(๔) พัฒนาคนและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ

(๕) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๖) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งมีการรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า

“เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

๓.๕ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับ ผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อภาคเกษตร ได้แก่ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจ รับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพโดยใช้ฐานความรู้ จากการทำเกษตรกรรมอินทรีย์อย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพตลอดจนการพัฒนาการทำการเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานเพื่อให้ได้

ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมูลค่าสูงและสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน การอุตสาหกรรม การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

โครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค เป็นศูนย์กลางการขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ ในภูมิภาคครอบคลุมทั้งระบบ การพัฒนาระบบรางและอุตสาหกรรมอากาศยานเพื่อการพัฒนาเมือง การส่งเสริม SMEs วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคมมีศักยภาพ สามารถนำอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาของชุมชน มาเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและเข้าถึงตลาดสมัยใหม่ ส่งเสริมการลงทุน ในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุนของผู้ประกอบการ ในกลุ่มจังหวัดมีความเข้มแข็งสู่การส่งออกระหว่างประเทศเพื่อเพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัด เน้นสร้างคุณค่า การท่องเที่ยวที่มีรูปแบบเฉพาะ สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่ การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยว ชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษา อย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรม การท่องเที่ยวใหม่เพื่อตอบสนองทิศทางการท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย ด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีการพัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ ปันฟูและป้องกันการ ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดเพื่อสร้างอากาศสะอาดและ ปลดภัยในการดำรงชีวิต ตลอดจนเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อมในกลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่พื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญ กับผลกระทบที่รุนแรง จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาค ส่วนได้รับการพัฒนาขีด ความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่าง จังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิด การแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติ สาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สังคมมีคุณภาพ ชุมชนพื้นที่และเมืองมีความเจริญน่าอยู่อย่างยั่งยืน

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม การแก้ไขปัญหา ยาเสพติดแบบครบ วงจรเพื่อสร้างสังคมให้น่าอยู่อย่างมีคุณภาพ การพัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริม ความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน บนความท้าทายของเทคโนโลยี และโรคอุบัติใหม่พัฒนาระบบการแก้ไข ปัญหาทางด้านสาธารณสุข ที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัดส่งเสริม การสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับ ทุกคน การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชนเพื่อ ป้องกันโรคอุบัติใหม่

๓.๖ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม

“เกษตรกรรมยั่งยืน นำภูมิปัญญาสร้างคุณค่า พัฒนาการค้า การลงทุนสู่สังคมมีสุข ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี”

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรเพื่อสร้างรายได้กับ

เกษตรกร

- ๑ แผนงานพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการผลิต ภาคการเกษตร
- ๒ แผนงานส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้ มาตรฐาน
- ๓ แผนงานส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม และแปรรูปผลผลิต ทางภาคการเกษตร
- ๔ แผนงานเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มภาคการเกษตร เพื่อสร้างอาชีพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการนำองค์ความรู้ทางภูมิปัญญาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า บริการ การท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

- ๑ แผนงานส่งเสริมพัฒนาการแปรรูป ผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า
- ๒ แผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปะและ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว

เชิงสร้างสรรค์

- ๓ แผนงานส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้จากสถาบันการศึกษา ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

ให้กับสินค้า บริการและการท่องเที่ยว สู่ชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มศักยภาพด้านการค้าการลงทุน เพื่อรองรับการขยายตัวทาง

เศรษฐกิจ

- ๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม
- ๒ แผนงานพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างความมั่นคงทาง อาชีพ
- ๓ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สู่สังคมมีสุข ภายใต้สิ่งแวดล้อม

ที่ดี

- ๑ แผนงานส่งเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชนและพัฒนาเศรษฐกิจ ฐานราก
- ๒ แผนงานเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านความมั่นคง การสาธารณสุข และการศึกษา
- ๓ แผนงานอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างการเติบโตอย่าง

ยั่งยืน

๔. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มพูนมูลค่าผลผลิตทาง

การเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การกีฬา และการ

ท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การพัฒนาด้านสาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด(KPIs)	จำนวน โครงการ
๑	การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและเพิ่มพูนมูลค่า ผลผลิตทางการเกษตร	๑.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ให้เอื้อต่อการพัฒนาและ เพิ่มมูลค่าผลผลิตทาง การเกษตร	๑.ร้อยละของประชาชน ในพื้นที่ได้ใช้ถนนเพื่อการ ขนส่งผลผลิตทางการ เกษตร ๒.ร้อยละความพึงพอใจ ของผู้ใช้ถนนและผู้มีส่วน ได้เสีย	๑๗๔
		๒.การบริหารจัดการแหล่ง น้ำ	๑.พื้นที่กักเก็บน้ำเพิ่มมาก ขึ้น ๒.ร้อยละของประชาชนที่ ได้ใช้น้ำเพื่อการเกษตร และอุปโภค ๓.ร้อยละความพึงพอใจ ของผู้ใช้น้ำและผู้มีส่วนได้ เสีย	๑๒
๒	การสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชนและพัฒนา คุณภาพชีวิต	๑.รักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน การป้องกัน อุบัติเหตุ อุบัติภัย และ ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	๑.ร้อยละของถนนที่ติดตั้ง โคมไฟส่องสว่างด้วย ระบบโซล่าเซลล์ ๒.จำนวนครั้งที่เกิด อุบัติเหตุลดลง (ใช้ ฐานข้อมูลการเกิด อุบัติเหตุในปีที่ผ่านมา เป็นเกณฑ์) ๓.ร้อยละความพึงพอใจ ของผู้มีส่วนได้เสีย	๑๐๙
		๒.ส่งเสริมสนับสนุน เด็ก สตรี คนพิการ คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและประชาชน ในสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ ดี	๑.ผู้สูงอายุเข้าร่วม โครงการ ๒.วัดความสุขที่ผู้สูงอายุ ร่วมกิจกรรม ๓.ร้อยละความพึงพอใจ ของผู้มีส่วนได้เสีย	๔๑

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด(KPIs)	จำนวน โครงการ
๓.	การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การ กีฬา และท่องเที่ยว	๑. สนับสนุนพัฒนา ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก และโครงสร้าง พื้นฐานที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ๒. พัฒนาและปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐานและสิ่ง อำนวยความสะดวกให้ เพียงพอและได้มาตรฐาน ๓. ส่งเสริมการอนุรักษ์และ สืบสานศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น และวัน สำคัญของชาติ ๔. ส่งเสริมและพัฒนา กิจกรรมท่องเที่ยว	๑. ครูนักเรียน ผู้ปกครอง และบุคคลภายนอกได้ รับการอำนวยความสะดวก สะดวกใน การเดินทาง ๓. สิ่งอำนวยความสะดวก ได้มาตรฐาน ๔. ผลสัมฤทธิ์ทางการ ศึกษา ๖. ร้อยละความพึงพอใจ ของผู้มีส่วนได้เสีย ๒. ร้อยละของจำนวน นักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นจาก ปีที่ผ่านมา	๕๐
๔.	การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	๑. การพัฒนาและปรับปรุง อาคารสถานที่ เพื่ออำนวยความสะดวก และการสร้าง สถานที่การมีส่วนร่วมของ ประชาชน ๒. กลไกการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	๑. ร้อยละของประชาชน ได้ใช้บริการศาลา ประชาคม อาคารโดม อเนกประสงค์ ๒. การมีส่วนร่วมของ ประชาชน ๓. ธรรมาภิบาลของ องค์กร ๔. ร้อยละความพึงพอใจ ของส่วนราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ เสีย	๔๐

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวน โครงการ
๕	การพัฒนาด้านสาธารณสุข	๑.การส่งเสริมสนับสนุนให้ ประชาชนมีสุขภาพ อนามัย ที่ดี ๒. การป้องกันการเกิดโรค อุบัติใหม่ ๓.วาง ทิศทางการพัฒนา ระบบสาธารณสุข รับมือกับ สถานการณ์ความท้าทายที่ มีผลกระทบต่อการบริหาร จัดการและการให้บริการ ทางด้านสาธารณสุข ประเทศ	๑ ร้อยละของประชาชน ในชุมชนเจ็บป่วยน้อยลง ๒ ประชาชนมีสุขอนามัย ที่แข็งแรง ๓ การมีส่วนร่วมของคน ในชุมชน ๔. ร้อยละความพึงพอใจ	๓๑
รวม	๕ ประเด็นการพัฒนา	๑๒ แนวทางการพัฒนา ท้องถิ่น	๒๔ ตัวชี้วัด (KPIs)	๔๕๗ โครงการ

๕. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย					
		ปี๗๑-๗๕	ปี๗๑	ปี๗๒	ปี๗๓	ปี๗๔	ปี๗๕
๑.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มพูนมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร	๑.ก่อสร้างถนนให้ได้มาตรฐาน ๒.มีพื้นที่กักเก็บน้ำที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน	๑๘๖	๑๐๐	๘๖	๖๙	๖๓	๔๖
๒.การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑.ป้องกันอุบัติภัยของท้องถิ่นอย่างเป็นระบบและมีการควบคุมได้อย่างเหมาะสม ๒.เด็ก สตรี ผู้สูงอายุได้รับการช่วยเหลือ สงเคราะห์อย่างเหมาะสมและเท่าเทียมกัน ๓.สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อจัดการปัญหาและพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑๕๐	๑๐๘	๕๕	๔๙	๔๗	๔๖
๓.การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การกีฬา และท่องเที่ยว	๑.จัดกิจกรรมเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในและนอกโรงเรียน ๒.การบริการสนับสนุนการศึกษาให้ได้ระดับมาตรฐาน ๓.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน	๕๐	๓๗	๔๓	๓๙	๔๑	๓๕

ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย (Targets)					
		ปี ๗๑- ๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
	๕.สนับสนุนส่งเสริมกีฬา และการแข่งขันกีฬา และ ความเป็นเลิศในการเป็น นักกีฬา ๖.การอนุรักษ์สืบสาน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๗.ส่งเสริม สนับสนุน การจัด งานวันสำคัญของชาติ						
๔.การบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	๑.จัดให้มีอาคาร สถานที่ที่ เหมาะสมสำหรับการบริหาร ราชการท้องถิ่น ๒.บริหารงานโปร่งใส มี ประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนรวม ในการพัฒนาท้องถิ่น	๔๐	๑๗	๑๗	๑๓	๗	๙
๕.การพัฒนาด้าน สาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑.พัฒนาด้านสาธารณสุขให้ ทันสมัย ๒.ร่วมกับหน่วยงานด้าน สาธารณสุขในการบริหาร ด้านสาธารณสุข ๓.รักษาทรัพยากรธรรมชาติ ให้คงอยู่ ๔.จัดทำโครงการตาม พระราชดำริ	๓๑	๒๖	๒๗	๒๗	๒๕	๒๗
รวม		๔๕๗	๒๘๘	๒๒๘	๑๙๗	๑๘๓	๑๖๓

๖. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง ของท้องถิ่น ซึ่งเป็นสภาวะแวดล้อมภายใน รวมถึงการวิเคราะห์โอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดที่เป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่าง ๆ ของท้องถิ่น ซึ่งเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน สำหรับใช้ประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส และอุปสรรค เป็นเครื่องมือ ซึ่งผลการวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน มีดังนี้

(๑) จุดแข็ง

- มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ
- การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาลการบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่และได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง
- ผู้นำมีความเข้มแข็ง ชุมชนมีความสมัครสมานสามัคคี มีกลุ่มต่างๆในหมู่บ้าน
- ภาครัฐในชุมชนมีการประสานความร่วมมือแบบบูรณาการในการทำงาน
- มีเส้นทางการคมนาคมที่เชื่อมโยงภายในระหว่างหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด
- มีแหล่งน้ำธรรมชาติหลายสายไหลผ่านพื้นที่ของตำบล
- มีกลุ่มอาชีพหลากหลาย
- นักการเมืองระดับท้องถิ่นในพื้นที่ผลักดันในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากภายนอก

(๒) จุดอ่อน

- พื้นที่ที่มีความเสื่อมโทรมของดิน บางพื้นที่แห้งแล้ง
- แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีไม่เพียงพอเหมาะสมกับพื้นที่
- ระบบชลประทาน ระบบส่งน้ำเข้าพื้นที่การเกษตรไม่ทั่วถึง แหล่งน้ำตื้นเขิน ทำให้ประสบปัญหาความเสียหายจากการทำการเกษตร
- เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการทำการเกษตรแบบปลอดภัย
- การรวมกลุ่มประกอบอาชีพขาดความเข้มแข็ง ไม่ยั่งยืน
- โครงสร้างพื้นฐาน และการสาธารณสุขยังไม่เพียงพอ ครอบคลุม มีความทรุดโทรม เช่น ถนน ไฟฟ้าสาธารณะ น้ำประปา ระบบระบายน้ำ เป็นต้น
- ความไม่เพียงพอของเครื่องมือใช้ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการนำเทคโนโลยีมาช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และดูแลความปลอดภัยให้กับประชาชน
- โครงการพัฒนาของแต่ละหมู่บ้านมีจำนวนมากในขณะที่งบประมาณมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการพัฒนา

(๓) โอกาส

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ภาคราชการ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบลในการสนับสนุนการปฏิบัติงานในพื้นที่

(๔) อุปสรรค

- การเข้ามาของปัญหาในพื้นที่ เช่น ยาเสพติด การพนัน วัฒนธรรม จริยธรรม ที่เปลี่ยนไป
- ความเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต สังคมเมืองอย่างต่อเนื่อง การเคลื่อนย้ายของประชากรจากแหล่งอื่นมาพักอาศัยในชุมชน ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนมีน้อย กระทั่งต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน
- กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ มีการแก้ไข ปรับปรุงอยู่บ่อยครั้ง และมีหลายขั้นตอนจนเกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดความล่าช้า
- ปัญหายาเสพติด สภาพอากาศแปรปรวนไม่เป็นไปตามฤดูกาล
- โรคระบาดของพืชและสัตว์ ทำให้ผลผลิตทำการเกษตรเสียหาย
- เศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ ส่งผลกระทบต่อปริมาณรายได้ที่รัฐบาลจัดสรร

งบประมาณให้ อบท. ใช้ในการบริหารงาน

๖.๑ วิเคราะห์สถานการณ์ในด้านต่างๆ

ด้าน	สถานการณ์
๑. <u>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</u> <u>และเพิ่มมูลค่าผลผลิตทาง</u> <u>การเกษตร</u>	- ถนนภายในหมู่บ้านชำรุดเสียหาย เป็นหลุมเป็นบ่อ ขาดการปรับปรุง ทำให้การขนส่งสินค้าการเกษตรไม่สะดวก - น้ำเสียในชุมชนเกิดจากไม่มีรางระบายน้ำ ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง - ไฟฟ้า น้ำประปา ขยายเขตไม่ถึงถึงภายในหมู่บ้าน - แหล่งน้ำที่ใช้ในการเกษตรของแต่ละหมู่บ้านตื้นเขิน ไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี - ลำห้วยเข้าไม่ถึงถึงพื้นที่การเกษตรภายในตำบล - สินค้าทางการเกษตรไม่ได้มีการปรับปรุงสายพันธุ์ให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด

ด้าน	สถานการณ์
๒. <u>ด้านเศรษฐกิจ</u>	- ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้หลักจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนา และค้าขาย รายได้ขึ้นอยู่กับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ
๓. <u>ด้านสาธารณสุข</u>	- เกิดการระบาดของโรคไข้ฉี่หนู ไข้เลือดออก และโรคติดต่ออื่น ภายในหมู่บ้าน - ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพของตนเอง
๔. <u>ด้านการศึกษา</u>	- มีเด็กนักเรียนจำนวนมากที่เรียนดีแต่มีฐานะยากจน ไม่มีทุนการศึกษาเล่าเรียนในระดับที่สูงขึ้น - สื่อการเรียนการสอนในโรงเรียนไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอ - เด็กเกณฑ์ก่อนวัยเรียนไม่มีสถานรับเลี้ยงและดูแลเนื่องจากผู้ปกครองต้องออกไปทำงานนอกบ้าน - เด็กนักเรียนบางคนไม่เรียนต่อในระดับสูงขึ้นเนื่องจากมีฐานะยากจน ต้องออกไปทำงานหาเงินช่วยครอบครัวแต่ยังขาดความรู้ทางด้านวิชาชีพ ควรจัดให้มีการสอนด้านวิชาชีพในโรงเรียน
๕. <u>ด้านสังคม</u>	- สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ การถูกเลิกจ้าง ทำให้เกิดการว่างงาน จึงมีโอกาที่จะเข้าไปพัวพันกับสิ่งเสพติด การพนัน สมาชิกในครอบครัวได้แก่เด็กและผู้สูงอายุไม่สามารถประกอบอาชีพได้ จึงเป็นภาระของครอบครัว - การแพร่ระบาดของยาเสพติดของเยาวชนและประชาชน วัยแรงงานในหมู่บ้าน อาจทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและความไม่ปลอดภัยในทรัพย์สิน - ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเด็กและเยาวชน เพราะต้องออกไปทำงานนอกบ้าน
๖. <u>ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม</u>	- จำนวนบ้านเรือนและจำนวนประชากรมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทำให้มีสิ่งปฏิกูลมูลฝอยมากขึ้น ไม่มีที่ทิ้งขยะ ไม่มีรางระบายน้ำเสียในชุมชน - ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการสร้างจิตสำนึก การมีส่วนร่วมดูแลสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ - แหล่งน้ำในพื้นที่มีวัชพืชขึ้นหนาแน่น ทำให้แหล่งน้ำเน่าเสียและตื้นเขิน

ด้าน	สถานการณ์
๗. ด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา	- ขาดการส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง - ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในวันสำคัญทางศาสนา ยกเว้นผู้สูงอายุ
๘. ด้านการเมืองการบริหาร	- ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบกฎหมายขององค์กรปกครองท้องถิ่น - ประชาชนในพื้นที่ได้รับข้อมูลข่าวสารของ อบต.ไม่ทั่วถึง เนื่องจากได้รับฟังเสียงตามสายในหมู่บ้านไม่ชัดเจน - ขาดอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการตอบสนองของประชาชนที่มาใช้บริการ

๖.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ผลการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ที่ยังเป็นปัญหาและอยู่ในความต้องการของประชาชนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขต่อไป มีดังนี้

(๑) การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหาความต้องการ

- ปัญหาความต้องการของประชาชนมีมากเกินงบประมาณของท้องถิ่นที่จะตอบสนองได้
- ระบบระบายน้ำ คูระบายน้ำและท่อระบายน้ำไม่เพียงพอ
- ถนนมีชำรุดบ้าง น้ำท่วมขังในช่วงหน้าฝน
- การขยายเขตไฟฟ้า ดำเนินการไม่ทั่วถึงจำเป็นต้องจัดลำดับความสำคัญ
- การดำเนินการด้านสาธารณูปโภค การประปา ไม่สามารถให้บริการครบทุกครัวเรือนได้ เนื่องจากระบบน้ำบาดาลไม่เพียงพอ และมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการก่อสร้าง

พื้นที่เป้าหมาย

- จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจากประชาชน และตอบสนองตามลำดับความสำคัญของแต่ละพื้นที่ โดยยึดความเป็นไปได้ของโครงการเป็นหลัก
- โครงการที่เกินศักยภาพ พิจารณาดำเนินการขอสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย

- หมู่บ้านที่ประสบความเดือดร้อนโดยการจัดลำดับความสำคัญ
- พิจารณาความเป็นไปได้ของโครงการตามสภาพพื้นที่เป้าหมายดำเนินการต่างๆ ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

๖.๓ การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

๖.๓.๑ ขอบข่ายและปริมาณของปัญหาความต้องการ

- ประชาชนว่างงานและไม่มีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ
- ผลผลิตทำการเกษตรตกต่ำ
- การอพยพแรงงานไปทำงานต่างจังหวัด
- การเพาะปลูกจำกัดเพียงพืชไม่กี่ชนิด
- การรวมกลุ่มของชุมชนยังไม่มี ความเข้มแข็ง ขาดความร่วมมือ และขาดการประสานงาน ทำให้การบริหารกิจกรรมของกลุ่มที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร
- ผลผลิตของกลุ่มชุมชนมีตลาดรองรับน้อย เนื่องจากผลิตภัณฑ์บางชนิดมีมากและซ้ำกัน
- ผลผลิตของกลุ่มชุมชนต่างๆ ยังขาดการประชาสัมพันธ์และขาดความจริงใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเองให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนและตลาด
- ให้มีการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้เป็นมาตรฐานของผลิตภัณฑ์

พื้นที่เป้าหมาย

- กลุ่ม ชุมชน ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

กลุ่มเป้าหมาย

- กลุ่มอาชีพสตรี องค์การชุมชน

๖.๓.๒ การพัฒนาด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหาความต้องการ

- ประชาชนได้รับการศึกษาระดับต่ำ ขาดความรู้ เกิดปัญหาคนว่างงานมาก ทำให้สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวและสังคมไม่ดีเท่าที่ควร
- มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน
- การบริการสาธารณสุขยังไม่ทั่วถึง เนื่องจากความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพของประชาชนและยังขาดความใส่ใจในการดูแลตนเอง
- การให้ความสำคัญกับศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ยังมีน้อย
- ประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารส่วนตำบลหนองซอนได้ให้การสนับสนุนการเรียนการสอนของโรงเรียนต่างๆ ตามศักยภาพที่สามารถดำเนินการได้

พื้นที่เป้าหมาย

- ชุมชน โรงเรียน ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

กลุ่มเป้าหมาย

- หมู่บ้านพื้นที่เป้าหมายของการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล

๖.๓.๓ การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา

- ขาดอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน มีภารกิจและอำนาจหน้าที่เพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ให้เพียงพอ
- ขาดสถานที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สถานที่เก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
- ขาดงบประมาณที่เพียงพอในการพัฒนาองค์กร เนื่องจากจำเป็นต้องใช้งบประมาณในการพัฒนาค่อนข้างมาก
- ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการตรวจสอบการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลหนองซอน

พื้นที่เป้าหมาย

- ชุมชน ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

กลุ่มเป้าหมาย

- บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ผู้นำชุมชน องค์กรเอกชนต่างๆ

๖.๓.๔ การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา

- ปัญหาด้านการให้ความตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประชาชน
- ปัญหาด้านการช่วยกันอนุรักษ์ ยังขาดความเข้าใจและเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและเข้าใจว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนที่จะต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหา

พื้นที่เป้าหมาย

- ชุมชน ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน

กลุ่มเป้าหมาย

- บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน ผู้นำชุมชน

๖.๔ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองซอน นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ถนนเพื่อการลำเลียงผลผลิตทางการเกษตรไม่เพียงพอทำให้การลำเลียงผลผลิตไม่สะดวก ลำช้า	ทุกหมู่บ้าน	- การเกษตรยังเป็นพื้นฐานหลักทำเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งหากระบบเศรษฐกิจระดับรากหญ้ามีความแข็งแกร่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศแข็งแกร่ง - การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตจะช่วยให้ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และทันต่อความต้องการของผู้บริโภค
	๒. เส้นทางคมนาคมระหว่างหมู่บ้านหรือระหว่างสถานที่ราชการที่สำคัญไม่สะดวกในการติดต่อเพื่อรับบริการจากหน่วยงานนั้นๆ	ทุกหมู่บ้าน	- การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้มีความสะดวก
	๓. ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เพียงพอ โดยเฉพาะในฤดูแล้งจะรุนแรงมาก	หมู่บ้านที่ยังไม่มีระบบประปา	- น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต ดังนั้น ท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอ
	๔. ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะครัวเรือนที่ตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้าน และไฟฟ้าเข้าไม่ถึง	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบพลังงานทดแทนจะมีบทบาทสำคัญในอนาคตโดยเฉพาะไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาสำหรับพื้นที่ห่างไกลคู่สายไฟฟ้า
	๕. ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอสำหรับจุดที่มีความจำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	- ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนับวันยิ่งรุนแรงขึ้น การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๒. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ	๑. ขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอและในฤดูแล้งประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง	ทุกหมู่บ้าน	- การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำ ถือว่าเป็นการเตรียมรับมือกับปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำ การสร้างระบบชลประทาน การสร้างระบบระบายน้ำ
	๒. การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่คุ้มค่า แหล่งน้ำนับว่ามีประโยชน์มาก ทั้งการเกษตร การอุปโภค บริโภค สามารถสร้างอาชีพสร้างรายได้ และประโยชน์ในด้านต่างๆ นานับประการ	ทุกหมู่บ้าน	- การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ จะช่วยให้ชุมชนรู้จักวิธีการหารายได้พึ่งตนเองพึ่งทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะเป็นทางออกที่สำคัญของโลกในอนาคต
๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน	๑. ประชาชนมีความยากจนมีภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	- ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคมได้
	๒. ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูกาลทำนา ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน	ทุกหมู่บ้าน	- สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืนได้
	๓. การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจของชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ทั้งด้านต้นทุนแรงงาน และผลผลิต
	๔. การขาดเงินทุนประกอบอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในฐานะที่ยากจน การลงทุนประกอบอาชีพยังขาดแคลนทุนทรัพย์	ทุกหมู่บ้าน	- การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน
	๕. การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	- โครงการส่งเสริมต่างๆ ที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๔. ปัญหาด้านสาธารณสุขและสังคม	๑. ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน	ทุกหมู่บ้าน	- ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลงไป การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำอยู่รอดในสังคม
	๒. ประชาชนยังขาดความสนใจ ในการรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ทุกหมู่บ้าน	- สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การวางแผนสุขภาพเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะทำให้สุขภาพแข็งแรง
	๓. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น สภาวะทำเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอดและเห็นแก่ตัว
	๔. การแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปรามและป้องกันปัญหา	ทุกหมู่บ้าน	- มีการพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติดรูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกันและสกัดกั้น วิธีที่จะบรรเทาปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกันทำสังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว
	๕. การทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น มีความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากค่านิยมการเลียนแบบที่ผิดๆ การส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งจะบรรเทาปัญหานี้ได้	ทุกหมู่บ้าน	- โครงการส่งเสริมต่างๆที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จ มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
	๖. ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทำเศรษฐกิจ ชีวิต และทรัพย์สิน นับวันจะยิ่งรุนแรงขึ้น การเตรียมความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียลงได้ในระดับหนึ่ง	ทุกหมู่บ้าน	- ปรากฏการณ์โลกร้อน ทำให้สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ
	๗. เกิดอุบัติเหตุจำนวนมาก ในช่วงเทศกาลวันหยุด ทำให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน	ทุกหมู่บ้าน	- เทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า มีผลกับอัตราการเกิดอุบัติเหตุเพิ่มมากขึ้น

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๕. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ท้องถิ่น การกีฬาและ นันทนาการ	๑. การศึกษาในระดับก่อนวัย เรียนยังขาดสื่อและอุปกรณ์การ เรียนที่ทันสมัย และเหมาะสม กับการพัฒนาการในวัยนี้	ทุกหมู่บ้าน	- สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นสิ่ง จำเป็นและสำคัญต่อการพัฒนาการ เรียนรู้ของเด็ก ว่าจะมีความรู้ก้าวไกล เท่าทันต่อโลกเพียงใด
	๒. ประชาชนยังขาดแหล่ง เรียนรู้ที่เป็นการศึกษาตาม อัธยาศัย หรือการศึกษานอก ระบบ ทำให้ยังมีความรู้ที่ล้า หลัง ไม่ทันเหตุการณ์บ้านเมือง	ทุกหมู่บ้าน	- การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษานอก ระบบ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการ สร้างกระบวนการคิดและการเรียนรู้ใน ชุมชน ทำให้เกิดการค้นพบศักยภาพของ ตนเอง
	๓. การเสื่อมศีลธรรมทำศาสนา ของคน ทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยว จิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคม หลายอย่างตามมา	ทุกหมู่บ้าน	- วัตถุนิยมเข้ามาครอบงำสังคม ทำให้ เกิดความวุ่นวายในสังคม ควรส่งเสริม ศีลธรรม โดยใช้ศาสนาเป็นเครื่องยึด เหนี่ยวจิตใจ
	๔. วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม และภูมิปัญญาชาวบ้านเริ่มสูญ หาย เนื่องจากไม่ได้รับความ สนใจจากเยาวชนรุ่นหลัง	ทุกหมู่บ้าน	- วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็น เอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น จะสูญ หายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้
	๕. ประชาชนในพื้นที่ขาดการ ตื่นตัวในการเล่นกีฬาเพื่อ สุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	- การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบอาชีพ มากขึ้น การเล่นกีฬาในอนาคตจะ สามารถยึดเป็นอาชีพได้ หรือการกีฬาจะ สามารถสร้างสุขภาพที่ดี จึงควร สนับสนุนการเล่นกีฬาในทุกรูปแบบ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๖. ปัญหาด้านการเมือง การบริหารและการ พัฒนาบุคลากรท้องถิ่น	๑. ประชาชนยังขาด กระบวนการเรียนรู้ด้าน การเมืองการปกครอง ทำให้ กระบวนการตรวจสอบทำ การเมืองยังอ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	- การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็น การปกครองโดยประชาชน เพื่อ ประชาชน ดังนั้น การพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคม เกิดความสมดุล
	๒. ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม ด้าน การเมืองการ ปกครอง และการ บริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้ การดำเนินการเป็นเพียงการ แก้ไขปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	ทุกหมู่บ้าน	- การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือ การ วางแผนกำหนดทิศทำ การพัฒนา ท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง อาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย
	๓. ประชาชนไม่เข้าใจระบบ บริหาร งาน ของ อบต. ทำให้ เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อ ประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง	ทุกหมู่บ้าน	- อบต. เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับ ประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมาก ขึ้น ดังนั้น การสร้างความเข้ากับ ประชาชนในการปฏิบัติงานจึงเป็นสิ่ง สำคัญ
	๔. ข้าราชการหรือพนักงาน ต้องปรับปรุงกระบวนการ ทำงาน ให้สามารถตอบสนอง ความต้องการของประชาชนได้ ดีที่สุด มากกว่าที่เป็นอยู่	พนักงาน ส่วนตำบล หรือ พนักงานจ้าง	- การบริการที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งที่พึง ประารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้น การ ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกใน การให้บริการที่ดี
	๕. ระบบบริหารจัดการของ ภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้ บริการประชาชน ยังขาดความคล่องตัว และมี ขั้นตอนมาก	พนักงาน ส่วนตำบล หรือ พนักงานจ้าง	- การอธิบายและประชาสัมพันธ์ การทำ ความเข้าใจให้กับประชาชน ในพื้นที่ได้ ทราบถึงบทบาทและวิธี การบริหารงาน วิธีการทำงานของส่วนราชการ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๗. ปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	๑. พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมยังไม่ได้รับการ ปรับปรุงแก้ไข หรือฟื้นฟู	ทุกหมู่บ้าน	- หากไม่มีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมคุณภาพของดินจะเสื่อมถอย
	๒. พื้นที่ป่าสีเขียวลดน้อยลงเนื่องจาก การบุกรุกถางป่า	ทุกหมู่บ้าน	- หากยังมีการทำลายป่าไปเรื่อย จะทำให้เกิดปัญหาระบบนิเวศน์ปัญหาฝนแล้งปัญหาน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก
	๓. ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคมชนบท หากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ทุกหมู่บ้าน	- ควรจะมีการสร้างระบบบริหารจัดการการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมเนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำจัดยากขยะมีมลพิษมีมากขึ้น
	๔. ประชาชนยังไม่ได้ได้รับประโยชน์ เท่าที่ควรกับการที่ จ.มหาสารคามส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากขาดการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว	ทุกหมู่บ้าน	- การเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว กระจายรายได้สู่ชนบท